

The Effect of Di-(2-Ethylhexyl) Phthalate (DEHP) on Mouse Daily Sperm Production and Epididymal Sperm Parameters

Zare Z., M.Sc.* , Eimani H., Ph.D., Mohammadi M., Ph.D., Mofid M., M.Sc., Dashtnavard H., Ph.D.

** Department of Anatomy, Sabzevar Medical School, Mashhad., Iran*

Abstract

Purpose: The purpose of this study is to evaluate the effect of Di-(2-ethylhexyl) phthalate (DEHP) on testicular spermatid number per gram testis (TSN), daily sperm production (DSP), count, motility, viability, morphology, and chromatine quality of epididymal sperm.

Materials and Methods: The protocol for DEHP administration was that adult male NMRI mice (the age group of 4 weeks) received 2g DEHP/100μl corn oil/kg, and vehicle group received 100μl corn oil/kg by gavage for 14 days. The control group did not receive DEHP.

All the samples were assessed according to World Health Organization (WHO) criteria. Sperm morphology was assessed using papanicola staining. Sperm chromatine quality was assessed using aniline-blue staining.

Results: Administration of DEHP induced significantly reduction of TSN, DSP and epididymal sperm count ($p<0.05$). The percentage of motility, viability, normal morphology, and chromosomal quality were significantly low in comparison with control group ($p<0.05$).

Conclusion: These results demonstrated that DEHP administration has toxic effects on TSN, DSP, epididymal sperm parameter and finally on male reproductive system.

Key words: Di-(2-ethylhexyl) phthalate, Daily sperm production, Sperm parameters, Toxic effects

اثر دی (۲- اتیل هگزیل) فتالات بر تولید روزانه اسپرم و پارامترهای اسپرم اپیدیدیم موش سوری

زهرة زارع M.Sc.*، حسین ایمانی Ph.D.*، مسلم محمدی Ph.D.**، محمود مفید M.Sc.**، حسین دشت نورد Ph.D.**

* گروه علوم تشریح دانشکده پزشکی سبزوار، ایران
** گروه علوم تشریح دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا... (عج)، تهران، ایران
*** گروه فیزیولوژی و فارماکولوژی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ایران
تاریخ وصول: آذرماه ۸۷، تاریخ پذیرش: دی ماه ۸۷

چکیده

هدف: بررسی آثار دی (۲- اتیل هگزیل) فتالات (DEHP: Di-(2-ethylhexyl) Phtalate) بر تعداد اسپرماتیدها در هر گرم بافت بیضه (TSN: Testicular spermatid per gram testis)، تولید روزانه اسپرم (DSP: Daily sperm production)، تعداد، تحرک، قابلیت زنده ماندن، مورفولوژی و کیفیت کروماتین اسپرم اپیدیدیم موش سوری نر.

مواد و روش‌ها: در این تحقیق موش‌های سوری نر بالغ نژاد NMRI با میانگین سنی ۴ هفته انتخاب و سپس به سه گروه کنترل، شم و تجربی تقسیم شدند. هر موش در گروه تجربی روزانه با ۱۰۰ µl corn oil/kg و ۲g DEHP/۱۰۰ µl corn oil/kg و در گروه شم روزانه با ۱۰۰ µl corn oil/kg به مدت ۱۴ روز گاوژ شد. موش‌ها در گروه کنترل چیزی دریافت نمی‌کردند. آنالیز اسپرم براساس معیارهای سازمان بهداشت جهانی (WHO) انجام شد. برای بررسی مورفولوژی اسپرم‌ها از رنگ آمیزی پاپانیکولا و برای بررسی کیفیت کروماتین از رنگ آمیزی آنیلین بلو استفاده شد.

یافته‌ها: تجویز DEHP موجب کاهش معنی‌دار TSN و DSP و تعداد اسپرم اپیدیدیم شد ($p < 0.05$). علاوه بر این DEHP درصد مورفولوژی طبیعی و کیفیت کروماتین اسپرم اپیدیدیم موش سوری را در مقایسه با گروه کنترل به صورت معنی‌دار کاهش داد ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های مطالعه حاضر، DEHP بر TSN، DSP، پارامترهای اسپرم و در کل سیستم تولیدمثلی جنس مذکر اثر سمی دارد.

کلید واژه‌ها: دی (۲- اتیل هگزیل) فتالات، تولید روزانه اسپرم، پارامترهای اسپرم، آثار سمی

مقدمه

عمومی در دهه گذشته بوده است [۱]. یک گروه از این مواد شیمیایی دی استرهای فتالیک اسید هستند که معمولاً تحت عنوان فتالات‌ها نامیده می‌شوند. در جهان سالانه حدود ۱۸ بیلیون تن فتالات تولید می‌شود. در ابتدا فتالات‌ها به‌عنوان نرم‌کننده در محصولات پلی وینیل کلراید (PVC) استفاده

مواجهه روزمره انسان و حیوان با مقادیر زیاد مواد شیمیایی صنعتی و حشره کش‌ها نگرانی فزاینده‌ای برای جامعه علمی و

آدرس مکاتبه: سبزوار، جنب پلیس راهنمایی و رانندگی، دانشکده علوم پزشکی سبزوار
E-mail: Zare1980@gmail.com

می‌شدند، ولی به تدریج استفاده از آنها گسترده‌تری یافت. تولیدات ساختمانی و ماشینی، وسایل منزل، بسته بندی‌های غذا، اسباب بازی‌ها [۲]، تجهیزات پزشکی، لباس‌های بارانی، چسب‌ها، عطرها و وسایل آرایشی هر کدام دارای مقادیر متفاوتی از فتالات‌ها هستند [۱].

دی (۲- اتیل هگزیل) فتالات (DEHP) فتالاتی است که بیشترین کاربرد را در طبیعت دارد [۳]. از آنجایی که DEHP از نظر شیمیایی به پلیمر متصل نمی‌شود، حین تولید یا استفاده می‌تواند از آن جدا شود [۴]. DEHP می‌تواند از طریق هوا، آب، غذا و حتی با استفاده از وسایل پزشکی به انسان منتقل شود [۵] ولی با این حال منبع اصلی آلودگی انسان به DEHP از طریق خوراکی است [۶]. بعد از مواجهه با DEHP از طریق خوراکی، به دلیل حضور استرازاها در روده کوچک مقداری از آن به متابولیت‌های مربوط یعنی مونو- (۲- اتیل هگزیل) فتالات (MEHP) و ۲- اتیل هگزانول (EH-۲) تبدیل می‌شود [۷]. مطالعات نشان داده‌اند که DEHP موجب ایجاد آثار سمی بر بافت کلیه [۸]، قلب، ریه و کبد [۹] می‌شود. به علاوه DEHP می‌تواند آثار منفی بر سیستم تولیدمثلی و تکاملی ایجاد کند [۱۰]. فتالات‌ها به‌ویژه DEHP موجب کاهش احتمال ایجاد بارداری، افزایش سقط‌های خودبه‌خودی و افزایش ناهنجاری‌های مادرزادی و تولیدمثلی می‌شوند [۱۱].

شافر (Shafer) و همکاران در سال ۱۹۴۵ گزارش کردند که DEHP از طریق کاهش میزان Zinc در بیضه، تغییر میزان تستوسترون و تغییر در فعالیت آنزیم‌ها باعث آسیب به بافت بیضه می‌شود [۱۲]. بروز این صدمات در بافت بیضه توسط پارک (Park) و همکاران در سال ۲۰۰۲ نیز تأیید شد [۱۳]. پارمار (Parmar) و همکاران (۱۹۸۶) بیان کردند که DEHP فعالیت آنزیم‌های دخیل در بلوغ اسپرم را تغییر می‌دهد [۱۴]. در تحقیق دیگری مشخص شد سمیت تولیدمثلی DEHP در موش صحرایی و موش سوری با کاهش وزن بیضه و تخمدان، کاهش توانایی لقاح و اندازه جنین همراه است [۱۰].

آکینگبمی (Akingbemi) در سال ۲۰۰۱ با تحقیق روی فرزندان نر موش‌های ماده که در دوران بارداری با DEHP تیمار شده بودند، از کاهش میزان تستوسترون و LH خون به دنبال تیمار با DEHP خبر داد [۱۵]. دیوید (David) و همکاران در سال ۲۰۰۰ بیان کردند که تجویز خوراکی DEHP موجب اختلال در روند اسپرماتوژنیز می‌شود [۸]. در مطالعه‌ای که توسط آندریانا (Andriana) و همکاران (۲۰۰۴) انجام شد مشخص شد مواجهه با MEHP (متابولیت اصلی DEHP) در غلظت‌های پایین موجب آپتوز سلول‌های سرتولی و سلول‌های رده اسپرماتوژنیک و در غلظت‌های بالاتر موجب نکروز این سلول‌ها می‌شود [۱۶]. در سال ۲۰۰۴ آبلاک (Ablake) و همکاران اختلال در روند اسپرماتوژنیز را در حیوانات آزمایشگاهی مواجه شده با DEHP مشاهده کردند [۱۷].

براساس اطلاعات موجود تاکنون مطالعه‌ای به منظور بررسی آثار DEHP بر قابلیت زنده ماندن و کیفیت کروماتین اسپرم صورت نگرفته است. بنابراین با انجام این مطالعه علاوه بر بررسی آثار DEHP بر این پارامترها، اثر آن بر تعداد اسپرماتیدها در هر گرم بافت بیضه (TSN)، تولید روزانه اسپرم (DSP)، تعداد، تحرک و مورفولوژی اسپرم اپیدیدیم موش سوری به‌طور همزمان بررسی شد.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق موش‌های سوری نر نژاد NMRI با میانگین سنی ۴ هفته مورد مطالعه قرار گرفتند. حیوانات در شرایط ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی و دمای ۲۵-۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند و آزادانه به آب و غذا دسترسی داشتند. حیوانات به‌طور تصادفی به گروه‌های کنترل، شم و تجربی تقسیم شدند و در هر گروه ۱۰ سر موش سوری قرار گرفت. حیوانات گروه کنترل هیچ ماده‌ای دریافت نمی‌کردند و در گروه شم حیوانات به مدت دو هفته با ۱۰۰ میکرولیتر روغن ذرت گاوآژ می‌شدند. در گروه تجربی حیوانات روزانه

شدند. سپس ۱۰۰ اسپرم با بزرگنمایی $\times 40$ میکروسکوپ نوری بررسی شدند [۲۰]. براساس مورفولوژی اسپرم‌ها در گروه‌های Pin head, Coiled mid piece, Hair pin, Bent tail, Normal, Cytoplasmic droplet, Amorphous head, Double head, Coiled tail و Triangulae head قرار گرفتند و ناهنجاری‌ها به صورت درصد بیان شدند.

برای بررسی قابلیت زنده ماندن اسپرم ۶-۵ میکرولیتر از سوسپانسیون اسپرم روی یک لام گذاشته شد و سپس با یک قطره کوچک از ائوزین B (۵/۰ درصد در نرمال سالین) مخلوط شد. بلافاصله لامل گذاری انجام گرفت و با بزرگنمایی $\times 40$ میکروسکوپ نوری درصد اسپرم‌های زنده متحرک، زنده غیرمتحرک و مرده تعیین شدند [۲۱].

طی مرحله اسپرمیورتنز پروتامین به جای هیستون در کروماتین هسته قرار می‌گیرد و این جایگزینی در تراکم و پایداری اسپرم بسیار با اهمیت است [۲۲]. برای بررسی کیفیت کروماتین اسپرم از رنگ‌آمیزی آنیلین بلو استفاده شد. در این رنگ‌آمیزی اسپرم‌های نابالغ به دلیل وجود هیستون زیاد به رنگ آبی در آمده و اسپرم‌های بالغ رنگ کمتری را به خود می‌گیرند. قطره‌ای از محیط کشت حاوی اسپرم را روی لام گذاشته سپس با لام دیگری اسمیر از آن تهیه شد. بعد از خشک کردن اسمیر در دمای اتاق، در الکل ۷۰ درصد تثبیت شد و سپس رنگ‌آمیزی با آنیلین بلوی ۵ درصد به مدت ۵ دقیقه انجام گرفت. برای هر نمونه ۱۰۰ اسپرم با بزرگنمایی $\times 100$ میکروسکوپ نوری بررسی شد و درصد اسپرم‌های با رنگ گرفتگی کم، متوسط و زیاد بیان شد [۲۰].

بیضه راست از انجماد خارج و به آن اجازه داده شد تا در دمای اتاق گرم شود. سپس دکپسوله شده و پارانیشیم آن به وسیله دستگاه هموژنایزر در سرعت کم به مدت ۴ دقیقه [۲۳] در ۲ میلی لیتر نرمال سالین هموژن شد. یک دقیقه اجازه داده شد تا محلول رسوب کند و سپس محلول به خوبی مخلوط شد. چند قطره ائوزین ۱ درصد برای رنگ‌آمیزی اسپرماتیدها به محلول اضافه شد. بعد از تکان دادن نمونه

و به مدت دو هفته با $2g\ DEHP/100\ \mu l\ corn\ oil/ kg$ (CASNO: 117-81-7, Osaka, Japan) گاوژ می‌شدند.

در شرایط استریل با ایجاد شکافی در قسمت تحتانی شکم موش‌ها، اپیدیدیم و بیضه راست خارج شدند. دم اپیدیدیم با یک قیچی استریل قطعه قطعه شده و داخل ۱ میلی لیتر محیط کشت T_6 حاوی $4\ mg/ml\ BSA$ که از قبل آماده و به مدت ۲ ساعت انکوبه شده بود قرار داده شد. به منظور ایجاد ظرفیت یابی لازم در اسپرم محیط به مدت یک ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد و CO_2 ۵ درصد نگهداری شد. بیضه راست تا شروع کار برای به دست آوردن میزان تولید روزانه اسپرم (DSP) در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد منجمد باقی ماند.

آنالیز اسپرم براساس معیارهای سازمان بهداشت جهانی (WHO) و به صورت زیر انجام گرفت. برای بررسی تعداد اسپرم از لام هموسیتر متر استفاده شد. فقط اسپرم‌هایی که دارای سر، ناحیه میانی و دم بودند با استفاده از بزرگنمایی $\times 40$ میکروسکوپ نوری شمارش شدند. شمارش برای هر نمونه دو بار انجام گرفت و میانگین آن اعلام شد. نتایج بصورت تعداد اسپرم در یک میلی لیتر مایع منی بیان شد [۱۸].

برای مطالعه تحرک اسپرم چهار کلاس A, B, C و D در نظر گرفته شد. کلاس A حرکت پیشرونده سریع در مسیر مستقیم، کلاس B حرکت پیشرونده آرام در مسیر مستقیم یا غیرمستقیم، کلاس C بدون حرکت پیشرونده و کلاس D بدون حرکت است. برای هر نمونه با بزرگنمایی $\times 40$ میکروسکوپ نوری ۱۰۰ اسپرم شمارش شد و درصد اسپرم‌های متحرک (A+B+C) و اسپرم‌های پیشرونده (A+B) محاسبه شد [۱۹].

برای بررسی مورفولوژی اسپرم بعد از قرار دادن قطره‌ای از محیط کشت حاوی اسپرم روی لام، با لام دیگر اسمیری از آن تهیه شد. اسمیر در دمای اتاق قرار داده شد تا کمی خشک شود، سپس در مخلوط اتر و الکل ۹۶ درصد (۱:۱) تثبیت شد. در مرحله بعد اسلایدها با رنگ‌آمیزی پاپانیکولا رنگ

جدول ۱. میانگین تعداد اسپرم اپیدیدیم راست، TSN و DSP در گروه‌های مورد مطالعه

متغیر	گروه		
	کنترل (n=۱۰)	شم (n=۱۰)	تجربی (n=۱۰)
تعداد اسپرم اپیدیدیم راست ($\times 10^6$ /ml)	$3/5 \pm 1/26$	$3/06 \pm 0/54$	$1/5 \pm 0/49^*$
TSN ($\times 10^6$ /g testis/day)	$83/6 \pm 22/7$	$81/8 \pm 21$	$50/2 \pm 15/3^*$
DSP ($\times 10^6$ /g testis/day)	$17/1 \pm 4/7$	$16/9 \pm 4/3$	$10/4 \pm 3/3^*$

رنگ شده، ۵ میکرولیتر از محلول روی لام شمارش سلول‌های خونی (هموسیتومتر) گذاشته شد و سرهای اسپرماتیدهای مقاوم در مقابل هموژنیزاسیون شمارش شدند. شمارش دو بار انجام و میانگین گرفته شد. سپس با استفاده از فومول‌های مربوط تعداد اسپرماتیدهای بیضه در هر گرم بافت بیضه (TSN) به‌دست آمد [۲۴ و ۲۵]. تولید روزانه اسپرم (DSP) از طریق تقسیم TSN به $4/84$ (مدت زمانی که اسپرماتیدهای مرحله ۱۶-۱۴ در سیکل اپی تلیوم لوله‌های منی‌ساز موش سوری باقی می‌مانند) به دست آمد [۲۶].

نتایج بین سه گروه کنترل، شم و تجربی مقایسه شدند. نتایج مربوط به تعداد اسپرم اپیدیدیم و DSP بین گروه‌ها با استفاده از آزمون One way ANOVA بررسی شد. در صورت معنی‌دار بودن از آزمون Tukey برای بررسی بیشتر استفاده شد. از آزمون آماری Kruskal-Wallis برای مقایسه کیفیت کروماتین، قابلیت زنده ماندن، تحرک و مورفولوژی اسپرم اپیدیدیم بین گروه‌های مورد مطالعه استفاده شد. $p < 0.05$ از نظر آماری معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در مطالعه حاضر با بررسی تمام پارامترهای مورد مطالعه، بین گروه کنترل و شم اختلاف آماری معنی‌داری یافت نشد. نتایج مربوط به تعداد اسپرم اپیدیدیم، DSP و TSN در جدول ۱ نشان داده شده است. میانگین تعداد اسپرم اپیدیدیم در گروه تجربی و گروه کنترل به ترتیب $1/5 \times 10^6 \pm 0/49$ و $3/5 \times 10^6 \pm 1/26$ در

هر میلی‌لیتر بود. آنالیز آماری از کاهش معنی‌دار میانگین اسپرم اپیدیدیم به دنبال تیمار با DEHP داشت ($p < 0.05$). میانگین TSN و DSP در حیوانات تیمار شده با DEHP (به ترتیب $50/2 \pm 15/3$ و $3/3 \pm 0/49 \times 10^6$) در مقایسه با گروه کنترل (به ترتیب $83/6 \pm 22/7$ و $17/1 \pm 4/7 \times 10^6$) کاهش نشان داد ($p < 0.05$).

میانگین یافته‌های مربوط به درصد تحرک و پیشروندگی اسپرم در جدول ۲ آورده شده است. درصد تحرک و پیشروندگی اسپرم‌ها در گروه تیمار شده با DEHP در مقایسه با گروه کنترل کاهش معنی‌دار داشت ($p < 0.05$).

درصد اسپرم‌های زنده متحرک در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل کاهش معنی‌داری ($p < 0.05$) داشت. درصد اسپرم زنده غیرمتحرک در گروه تیمار شده با DEHP در مقایسه با گروه کنترل کاهش نشان داد ولی این کاهش از نظر آماری معنی‌دار نبود. درصد اسپرم مرده در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل افزایش معنی‌داری ($p < 0.05$) نشان داد (جدول ۳).

اطلاعات مربوط به کیفیت کروماتین اسپرم در جدول ۴ آورده شده است. درصد اسپرم‌های کم رنگ گرفته دم اپیدیدیم در گروه تجربی در مقایسه با گروه کنترل کاهش نشان داد ($p < 0.05$). در مقابل درصد اسپرم‌های با رنگ گرفتگی متوسط و زیاد در گروه تیمار شده با DEHP نسبت به گروه کنترل افزایش معنی‌دار نشان داد ($p < 0.05$).

درصد اسپرم‌های با مورفولوژی طبیعی در گروه تجربی در مقایسه با گروه کنترل کاهش معنی‌دار ($p < 0.05$) نشان داد. به علاوه در گروه تجربی درصد اسپرم‌هایی با مورفولوژی

جدول ۲. میانه درصد تحرک و پیشروندگی اسپرم دم اپیدیدیم راست در گروه‌های مورد مطالعه

متغیر	گروه		
	کنترل (n=۱۰)	شم (n=۱۰)	تجربی (n=۱۰)
درصد تحرک	۸۰ (۶۶-۹۵)	۸۷/۷۵ (۶۵-۹۴)	۴۰* (۱۱-۶۰/۵)
درصد پیشروندگی	۴۷/۷۵ (۳۵-۶۲)	۴۵/۵ (۲۴-۶۶)	۱۷/۵* (۵-۳۵/۵)

اعداد داخل پرانتز بیانگر دامنه تغییرات (Minimum-Maximum) هستند.

* $p < 0.05$ در مقایسه با گروه کنترل

جدول ۳. میانه درصد قابلیت زنده ماندن اسپرم دم اپیدیدیم راست در گروه‌های مورد مطالعه

متغیر	گروه		
	کنترل (n=۱۰)	شم (n=۱۰)	تجربی (n=۱۰)
زنده متحرک (%)	۳۳/۷۵ (۷/۵-۶۳)	۳۲/۲۵ (۸/۵-۶۷)	۹* (۴-۲۳)
زنده غیر متحرک (%)	۱۱ (۴-۱۹)	۸/۵ (۴-۲۱)	۸/۵ (۵-۱۳)
مرده (%)	۵۰/۵ (۳۳-۸۰/۵)	۴۶/۷۵ (۲۷-۸۶)	۸۱/۵* (۶۵-۹۱)

اعداد داخل پرانتز بیانگر دامنه تغییرات (Minimum-Maximum) هستند.

* $p < 0.05$ در مقایسه با گروه کنترل

جدول ۴. میانه کیفیت کروماتین اسپرم دم اپیدیدیم راست در گروه‌های مورد مطالعه

متغیر	گروه		
	کنترل (n=۱۰)	شم (n=۱۰)	تجربی (n=۱۰)
کم رنگ گرفته (%)	۶۶/۷۵ (۵۲/۵-۸۱)	۷۳/۵ (۵۵/۵-۸۶/۵)	۳۸* (۱۵-۷۵)
متوسط رنگ گرفته (%)	۳۳/۷۵ (۱۸-۴۲)	۲۳/۵ (۱۲/۵-۴۱)	۵۲* (۲۱-۶۹)
زیاد رنگ گرفته (%)	۲ (۰/۵-۵/۵)	۱ (۰-۵)	۸/۵* (۴-۱۷)

اعداد داخل پرانتز بیانگر دامنه تغییرات (Minimum-Maximum) هستند.

* $p < 0.05$ در مقایسه با گروه کنترل

بحث

DEHP یکی از فراوانترین فتالات‌ها است و مشخص شده است که باعث ایجاد اختلالات تولیدمثلی و تکاملی در مدل‌های جوندگان می‌شود [۱۳]. با توجه به استفاده گسترده از فتالات‌ها و سمیت‌زایی آن‌ها برای بسیاری از دستگاه‌های بدن از جمله دستگاه تولیدمثلی، بررسی آثار آن‌ها دارای اهمیت علمی و اجتماعی است [۱].

غیرطبیعی hair pin نسبت به گروه کنترل افزایش داشت و این از نظر آماری معنی‌دار بود (جدول ۵). در تمامی گروه‌ها کمترین درصد ناهنجاری مورفولوژیکی مربوط به Double head، Triangular head، Ctoplasmic droplet، Pin head و بیشترین درصد ناهنجاری مربوط به Hair pin و Coiled-mid piece بود.

جدول ۵. میانه یافته‌های مورفولوژیک اسپرم دم اپیدیدیم راست در گروه‌های مورد مطالعه

یافته‌های مورفولوژیک (%)	گروه		
	کنترل (n=۱۰)	شم (n=۱۰)	تجربی (n=۱۰)
Normal	۶۰/۵ (۴۴-۸۲/۵)	۶۱ (۳۷-۷۱)	۴۵/۵* (۲۸-۶۰)
Coiled mid piece	۱۵ (۱۶/۵-۲۵)	۱۲/۵ (۱۱-۲۲/۵)	۱۴ (۱۱-۱۹)
Hair pin	۱۱/۷۵ (۴-۳۲)	۱۸ (۱۰/۵-۳۶)	۳۱/۵* (۱۲-۴۵)
Bent tail	۳ (۰-۹)	۴ (۰-۸)	۲ (۱-۱۰)
Coiled tail	۳ (۰-۶)	۱ (۰-۳)	۳ (۱-۵)
Double head	۰ (۰-۰)	۰ (۰-۰)	۰ (۰-۰)
Amorphus head	۱/۲۵ (۰-۳)	۱/۵ (۰-۶)	۰ (۰-۰)
Triangular head	۰ (۰-۰)	۰ (۰-۰)	۰ (۰-۰)
Pin head	۰ (۰-۰)	۰ (۰-۰)	۰ (۰-۰)
Cytoplasmic droplet	۰ (۰-۰)	۰/۷۵ (۰-۱)	۰ (۰-۰)

اعداد داخل پرانتز بیانگر دامنه تغییرات (Minimum-Maximum) هستند.

* $p < 0.05$ در مقایسه با گروه کنترل

در مطالعه حاضر در توافق با مطالعه قبلی [۲۷] استفاده از روغن ذرت هیچ‌گونه تأثیر معنی‌داری بر پارامترهای مورد مطالعه نداشت. با این وجود تیمار موش‌های سوری نر با ۲g DEHP/kg باعث کاهش در تعداد، تحرک، قابلیت زنده ماندن، کیفیت کروماتین اسپرم و مورفولوژی طبیعی اسپرم اپیدیدیم شد. همچنین مقادیر DSP و TSN نیز کاهش یافت. مدت یک چرخه اپی‌تلیوم منی‌ساز در موش سوری حدود ۸/۶ روز است [۲۸]. در این مطالعه موش‌های سوری به مدت ۱۴ روز تحت تیمار با DEHP قرار گرفتند. بنابراین تمام سلول‌های رده اسپرماتوژنیک تقریباً برای ۱/۵ چرخه اپی‌تلیوم منی‌ساز تحت تأثیر DEHP بودند.

تعداد اسپرم اپیدیدیم و تعداد اسپرماتید بیضه از فاکتورهای مهمی هستند که برای تعیین تأثیر یک ماده بر اسپرماتوژنیز به کار می‌روند [۲۹]. تمایز سلول‌های زایا، میوز و تغییر شکلشان به اسپرم بالغ با عملکرد سلول سرتولی ارتباط

مستقیم دارد [۳۰]. حال آنکه سلول سرتولی هدف اولیه DEHP در بیضه جوندگان است و می‌تواند موجب اختلال در ساختار و عملکرد سلول سرتولی شود [۹]. لی (Li) و همکاران در سال ۲۰۰۰ با بررسی دوز منفرد DEHP بر نوزادان نر سه روزه موش‌های صحرایی بیان کردند DEHP سبب کاهش تکثیر سلول‌های سرتولی و کاهش تعداد گونوسیت‌ها می‌شود [۳۱].

در مطالعه حاضر DEHP باعث کاهش DSP، TSN و تعداد اسپرم اپیدیدیم موش سوری شده است. این نتایج با یافته‌های دستال (Dostal) و همکاران در سال ۱۹۸۸ [۳۲] و کانگ (Kang) و همکاران در سال ۲۰۰۶ [۳۳] همخوانی دارد. آن‌ها بیان کردند که DEHP باعث کاهش تعداد اسپرماتید بیضه و اسپرم اپیدیدیم می‌شود. اختلال در عملکرد سلول‌های سرتولی و سنتز DNA معیوب در سلول‌های زایا منجر به ایجاد اختلال در روند اسپرماتوژنیز می‌شود [۳۴] و به دنبال

تیمار با DEHP حکایت دارد. در این مطالعه برای بررسی قابلیت زنده ماندن اسپرم از رنگ‌آمیزی فوق حیاتی اتوزین B (۰/۵ درصد در نرمال سالین) استفاده شد. در گروه تیمار شده با DEHP این پارامتر به‌طور قابل ملاحظه‌ای کاهش نشان داد. طی مرحله اسپرمیوژن، پروتامین به‌جای هیستون در کروماتین هسته اسپرم قرار می‌گیرد. این جایگزینی در تراکم و پایداری کروماتین اسپرم نقش دارد [۲۰]. در این تحقیق برای بررسی کیفیت کروماتین اسپرم (جابه‌جایی مناسب پروتامین با هیستون) از رنگ‌آمیزی آنیلین بلو استفاده شد. افزایش قابل ملاحظه رنگ‌پذیری هسته اسپرم به آنیلین بلو در گروه تیمار شده با DEHP نمایانگر کاهش کیفیت کروماتین اسپرم بود. براساس نتایج به‌دست آمده از این مطالعه DEHP دارای آثار سمی بر پارامترهای اسپرم (شامل تعداد، تحرک، قابلیت زنده ماندن، مورفولوژی و کیفیت کروماتین) اپیدیدیم است و گمان می‌رود بتواند باروری در جنس مذکر را تحت تاثیر قرار دهد.

آن می‌توانیم افزایش ناهنجاری‌های مورفولوژیکی اسپرم را شاهد باشیم [۳۰]. گاندینی (Gandini) و همکاران در سال ۲۰۰۰ بیان کردند که عملکرد اسپرم با مورفولوژی آن ارتباط مستقیم دارد [۳۵]. بنابراین مورفولوژی طبیعی اسپرم لازمه تحرک پیشرونده اسپرم محسوب می‌شود و تحرک اسپرم بهترین نشانه برای میزان باروری در جنس مذکر است [۱۹]. همان‌طور که بیان شد DEHP سبب ایجاد اختلال در ساختار و عملکرد سلول‌های سرتولی [۳۶] و کاهش تعداد سلول‌های زایا [۳۱] می‌شود. متعاقب آن DEHP می‌تواند باعث افزایش ناهنجاری‌های مورفولوژیکی و کاهش تعداد اسپرم‌ها شود. آگاروال (Agarwal) و همکاران گزارش کردند که DEHP باعث کاهش تعداد و تحرک اسپرم و افزایش مورفولوژی‌های ناهنجار اسپرم می‌شود [۳۷]. این نتایج در سال ۲۰۰۶ توسط کانگ (Kang) و همکاران تأیید شد [۳۳]. یافته‌های حاصل از بررسی اخیر نیز از کاهش درصد مورفولوژی‌های طبیعی، تحرک و پیشروندگی اسپرم اپیدیدیم موش‌های سوری به‌دنبال

References

1. **Duty SM, Silva MJ, Barr DB, Brock JW, Ryan L, Chen Z, et al.** Phthalate exposure and human semen parameters. *Epidemiol* 2003; 14(3): 269-77.
2. **Eimani H, Dalman A, Sepehri H, Kazemi S, Hassani F, Rezazadeh M, et al.** Effect of DEHP (di (2-ethylhexyl) phthalate) on resumption of meiosis and in vitro maturation of mouse oocytes and development of resulting embryos. *Yakhteh Med J* 2005; 7(2): 56-61.
3. **Grasso P, Heindel JJ, Powel CJ, Reichert LE.** Effect of mono(2-ethylhexyl) phthalate, a testicular toxicant, on follicle-stimulating hormone binding to membranes from cultured rat sertoli cells. *Biol Reprod* 1993; 48(3): 454-9.
4. **Lundburg G, Nilsson C.** Phthalic acid esters used as plastic additives. Swedish National Chemical Inspectorate 1994, Report No 12/94.
5. **Elsisi AE, Carter DE, Sipes IG.** Dermal absorption and tissue distribution of phthalate esters. *Toxicologist* 1985; 5: 246-51.
6. **Stringer RL, Labounskaia I, Santillo D, Johnston PA, Siddorn J, Stephenson A.** Determination of the composition and quantity of phthalate ester additives in PVC childrens toys. *Research Laboratories Technical Note* 1997, 06/97.
7. **Albro P.** Absorption, metabolism, and excretion of Di-(2-ethylhexyl) phthalate by rats and mice. *Environ Health Perspect* 1986; 65: 293-8.
8. **David RM, Moore MR, Finney DC, Guest D.** Chronic toxicity of di (2-ethylhexyl) phthalate in mice, *Toxicol Sci* 2000; 58(2): 377-85.
9. **Keys DA, Wallace DG, Kepler TB, Conolly RB.** Quantitive evaluation of alternative mechanisms of blood and testes disposition of di (2-ethylhexyl) phthalate and mono (2-ethylhexyl) phthalate. *Toxicol Sci* 1999; 49(2): 172-85.

10. **Anasa IMK, Suzuki C, Yoshioka K, Iwamura S.** Effects of mono (2-ethylhexyl) phthalate on bovine oocyte maturation in vitro. *Reprod Toxicol* 2003; 17: 305-10.
11. **Lovecamp- Swan T, Davis BJ.** Mechanisms of phthalate ester toxicity in the female reproductive system. *Environ Health Perspect* 2003; 111(2): 139-45.
12. **Shaffer CB, Carpenter CP, Smyth HF Jr.** Acute and aubacute toxicity of di (2-ethylhexyl) phthalate with note upon its metabolism. *J Ind Hyg Toxicol* 1945; 27: 130-5.
13. **Park JD, Habeebu SS, Klaassen CD.** Testicular toxicity of di (2-ethylhexyl) phthalate in young Sprague- Dawley rats. *Toxicol* 2002; 171: 105-15.
14. **Parmar D, Srivastava SP, Seth PK.** Effect of di (2-ethylhexyl)phthalate(DEHP)onspermatogenesis in adult rats. *Toxicology* 1986 42(1): 47-55.
15. **Akingbemi BT, Youker RT, Sottas CM, Ge R, Katz E, Klinefelter GR, et al.** Modulation of rat leydig cell steroidogenic function by di (2-ethylhexyl) phthalate. *Biol Reprod* 2001; 65(4): 1252-9.
16. **Andriana BB, Tay WT, Maki I, Awal MA, Kanai Y, Kurohmaru M, et al.** An ultrastructural study on cytotoxic effects of mono(2- ethylhexyl) phthalate (MEHP) on testes in Shiba goat in vitro. *J Vet Sci* 2004; 5(3): 235-40.
17. **Ablake M, Itoh M, Terayama H, Hayashi S, Shoji S, Naito M, et al.** Di (2-ethylhexyl) phthalate induces severe aspermatogenesis in mice however subsequent antioxidant vitamins supplementation accelerates regeneration of the seminiferous epithelium. *Int J Androl* 2004; 27(5): 274-81.
18. **Robb GW, Amann RP, Killian GJ.** Daily sperm production and epididymal sperm reserves of pubertal and adult rats. *J Reprod Fertil* 1978; 54(1): 103-7.
19. **Dada R, Gupta NP, Kucheria K.** Deterioration of sperm morphology in men exposed to high temperature, *J Anat Soc India* 2001; 50(2): 107-11.
20. **Rezazadeh Valoujerdi M.** Intra Cytoplasmic Sperm Injection. 1th ed, Boshra Press, 2002, pp 27-34. (Persian)
21. **Rashidi I, Movahedi M, Tiraihi T.** The effect of pentoxifyline on mouse epididymal sperm parameters, fertilization, and cleavage rats after short time preservation. *Ir J Reprod Med* 2004; 2(2): 51-7.
22. **Bauer M, Leigh C, Peirce E, Breed WG.** Comparative study of sperm chromatin condensation in the excurrent ducts of the laboratory mouse musculus and spinifex hopping mouse *Notomys alexis*. *Reprod Fertil Develop* 2005; 17(6): 611-6.
23. **Mortimer ST.** A critical review of the physiological importance and analysis of sperm movement in mammals. *Hum Reprod Update* 1997; 3(5): 403-39.
24. **Li GX, Kang KS, Lee YS.** 2- bromopropane induced germ cell apoptosis during spermatogenesis in male rat. *J Vet Med Sci* 2001; 63(4): 373-82.
25. **Xu LC, Zhan NY, Liu R, Song L, Wang XR.** Joint action of phoxim and fenvalerate on reproduction in male rats. *Asian J Androl* 2004; 6(4): 337-41.
26. **Thayer KA, Ruhlen RL, Howdeshell KL, Buchanan DL, Cooke PS, Preziosi D, et al.** Altered prostate growth and daily sperm production in male mice exposed prenatally to subclinical doses of 17 α -ethinyl estradiol, *Hum Reprod* 2001; 16(5): 988-96.
27. **Eimani H, Zare Z, Dashtnavard H, Ghasemi A, Faghihzade S, Mofid M, et al.** The effect of corn oil on mouse NMRI sperm parameters. *J Ir Anat Sci* 2006; 3: 277-88. (Persian)
28. **Hess RA, Chen P.** Computer tracking of germ cells in the cycle of the seminiferous epithelium and prediction of changes in cycle duration in animals commonly used in reproductive biology and toxicology. *J Androl* 1992; 13(3): 185-90.
29. **Ban Y, Komatsu T, Kemi M, Inagaki S, Nakatsuka T, Matsumoto H.** Testicular spermatid and epididymal sperm head counts as an indicator for reproductive toxicity in rats. *Exp Anim* 1995 44(4): 315-22.
30. **Kato M, Makino S, Kimura H, Ota T, Furuhashi**

- T, Nagamura Y.** Spermmotion analysis in rats treated with adriamycin and its applicability to male reproductive toxicity studies. *J Toxicol Sci* 2001; 26(1): 51-9.
31. **Li LH, Jester WF, Laslett AL, Orth JM.** A single dose of di(2-ethylhexyl)-phthalate in neonatal rats alters gonocytes, reduces sertoli cell proliferation, and decrease cyclin D₂ expression. *Toxicol Appl pharmacol* 2000; 166: 222-9.
 32. **Dostal LA, Chapin RE, Stefanski SA, Harris MW, Schwetz BA.** Testicular toxicity and reduced sertoli cell numbers in neonatal rats by di (2-ethylhexyl) phthalate and the recovery of fertility as adults. *Toxicol Appl Pharmacol* 1988; 95(1): 104-21.
 33. **Kang JS, Morimura K, Toda C, Wanibuchi H, Wei M, Kojima N, et al.** Testicular toxicity of DEHP, but not DEHA, is elevated under conditions of thioacetamide-induced liver damage. *Reprod Toxicol* 2006; 21(3): 253-9.
 34. **Nambu A, Kumamoto Y.** Effect of follicle stimulating hormone (FSH) on protection or acceleration to recovery from spermatogenic damage induced by anti-cancer agents. *Nippon- Hinyokika- Gakkai- Zasshi* 1995; 86: 1231-9.
 35. **Gandini L, Lombardo F, Paoli D, Copencchia L, Familiari G, Verlengia C.** Study of appropriate DNA fragmentation in human spermatozoa. *Hum Reprod* 2000; 15(4): 830-9.
 36. **Dirven HA, Van den Broek PH, Arends AMM.** Metabolites of the plasticizer di(2-ethylhexyl)phthalate in urine samples of workers in polyvinylchloride processing industries. *Int Arch Occup Environ Health* 1993; 64(8): 549-54.
 37. **Agarwal DK, Eustis S, Lamb JC, Reel JR, Kluwe WM.** Effects of di (2-ethylhexyl) phthalate on the gonadal pathophysiology, sperm morphology, and reproductive performance of male rats. *Environ Health Perspect* 1986; 65: 343-50.